

[Fanger.]

lempelse med tilsvarende beløb, fik aktieselskaberne ikke nogen skattnedsættelse ved den pågældende lejlighed.

For det fjerde: aktieselskabsbeskatningen har givet et betydelig større provenu, end man beregnede ved dens gennemførelse. Derfor mener vi, det må være naturligt at foretage en nedsættelse af aktieselskabsbeskatningen — en nedsættelse, som man med næsten 100 pct.s sikkerhed ved vil blive brugt på en sådan måde, at den kommer hele befolkningen til gode.

Samtidig med at vi har fremsat vore lovforslag, har venstre fremsat sine forslag til lovændring. De er identiske med vore med hensyn til lettelse i aktieselskabsbeskatningen, og de er identiske med vore med hensyn til beskatning af brugsforeningerne; men venstre undtager andels-, produktions-, salgs- og indkøbsforeninger. Efter vor mening kan man ikke således undtage disse kooperative virksomheder, f. eks. andelsmejerier, andelsslagterier, andelscementfabrikker, andelsgødningsforretninger, andelsfoderstofforretninger, andelsægforretninger o. s. v., som arbejder i konkurrence og undertiden med prisaftaler med de tilsvarende aktieselskaber. Lad os se, hvem der klarer sig bedst i konkurrencen, når de også skattemæssigt er ligestillede.

Jeg vil på samme måde som de andre ærede ordførere slutte med at udtale håbet om, at vi nu kan nå til enighed om beskatning af kooperationen.

A. C. Normann: Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Fanger begyndte sin tale med at sige, at alle gode gange er tre, og derfor ville det ærede medlem nu for tredje gang fremsætte sine lovforslag, og det lød for mig sådan, som om det ærede medlem mente, at nu havde han fuldført sin mission på dette område, og at der deri lå, at nu møder vi vel ikke disse forslag på samme måde igen; det håber jeg vil vise sig at være en rigtig opfattelse.

Beskatningen af de kooperative foreta-

gender, som alle disse 6 lovforslag omhandler, og som VK-partierne har kunnet enes om — eller skal vi sige: næsten har kunnet enes om — har nu i adskillige år givet anledning til en debat, som alt for ofte har været skæmmet af lovlig stærke lidenskaber. Der er for så vidt grund til at anerkende disse forsøg på at finde en løsning på det problem, fordi problemet er holdt åbent i befolkningens bevidsthed på en måde, som er pinagtig nok, og i det omfang venstres og de konservative lovforslag tager sigte imod en endelig, objektiv løsning, bør de mødes med bifald.

Men jeg vil også gerne tilføje, at for begge partiers vedkommende gælder det, at det er lidt vanskeligt at få øje på objektiviteten. Når to synspunkter tørner sammen som i dette tilfælde om brugsforeningsskatten, er det sjældent, at den ene har al retten på sin side; det er det i det hele taget, har jeg erfaret, i skattepolitik. Man stopper jo heller ikke diskussionen på en rimelig måde ved at bøje sig totalt for det ene synspunkt. Det synes i hvert fald det konservative folkeparti at have gjort, mens venstre tilsyneladende kun fremtræder med et lidt mere nuanceret vurderingsgrundlag.

De ældgamle begrundelser for de to modstående synspunkter på den kooperative beskatning har været på den ene side, at kooperationen drev forretning som enhver anden næringsdrivende og derfor naturligvis også måtte beskattes på samme måde, og på den anden side, at andelsbevægelsen ikke er en forretning, men en sammenslutning af forbrugere eller producenter, der udelukkende har til formål at fremskaffe de billigste indkøb eller produktionsomkostninger til andelshaverne og følgelig ikke drev forretning, hvorfor der ikke var noget grundlag for beskatning. Et kompromis mellem disse to synspunkter lader sig ikke etablere, så lidt som der er grundlag for at træffe en principiel afgørelse om, hvilket af de to synspunkter der er det rette, for der er nemlig noget rigtigt i dem begge. De deler da også befolkningen på en sådan